

Picardie

Pikomati MFF UK

Soustředění Kunžak
16.–22. dubna 2016

Obsah

<i>Husita</i>	2
<i>Já s tebou žít nebudu</i>	4
<i>Ježíšek</i>	5
<i>Kometa</i>	6
<i>Pohár a kalich</i>	7
<i>Proměny</i>	8
<i>Spinkej</i>	9
<i>Šnečí blues</i>	10
<i>Třináctka</i>	11
<i>Usměj se na svět</i>	12
<i>Velmi nesmělá</i>	13

Husita

Jaromír Nohavica

1. [^C: Pásával jsem koně u nás ve dvoře,
^C ale už je nepasu, :]
^{Ami} chudák, ten je dole, a pán nahoře,
^C všeho jenom do času, ^G jó, ^{Ami} všeho jenom do času, ^F ^C ^G ^C
2. [^C: Máma ušila mi režnou kytlici,
padla mi jak ulitá, :]
táta vytáh' ze stodoly sudlici:
„ted' jseš, chlapče, husita, jó, ted' jseš, chlapče, husita.“
- R: [^C: Hejtman volá: „Do zbraně, bijte pány, hr na ně!“ ^G ^C ^{Ami} ^{Dmi} ^{G7} ^C ^{G7} (-) :]
^{Ami} a mně srdce buší, ^{Dmi} lásce dal jsem duši, ^{G7} jen ^C ať s námi ^{Ami} ^{Dmi} ^{G7} ^C zůstane.
3. [^C: U města Tachova stojí křižáci,
leskne se jim brnění, :]
sudlice je těžká, já se potácím,
dvakrát dobře mi není, jó, dvakrát dobře mi není.
4. [^C: Tolik krásnejch holek chodí po světě,
já žádnou neměl pro sebe, :]
tak si říkám: chlapče, křižák bodne tě,
čistej půjdeš do nebe, jó, čistej půjdeš do nebe.
- R: Hejtman volá...
5. [^C: Na vozové hradbě stojí Marie,
mává na mě zdaleka, :]
křižáci, kdo na ni sáhne, mordyje,
ten se pomsty dočeká, jó, ten se pomsty dočeká.
6. [^C: Chtěl jsem jí dát pusu tam, co je ten keř,
řekla: „To se nedělá,“ :]
když mě nezabijou, to mi, holka, věř,
budeš moje docela, jó, budeš moje docela.

R: Hejtman volá. . .

7. [: Už se na nás ženou křížáci smělí,
zlaté kříže na krku, :]
jen co uslyšeli, jak jsme zapěli,
zpět se ženou v úprku, jó, zpět se ženou v úprku.

8. V trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Anglie,
v trávě leží klobouk, čípak mohl být,
prý kardinála z Itálie,
tam v tý trávě zítra budeme se mít
já a moje Marie, jó,
C G Ami F
ať miluje, kdo žije, jó,
C G C
ať žije historie!

Já s tebou žít nebudu

Nerez

- Emi* *F#7*
1. Bylas' jak poslední hlt vína,
H7 *Emi* *Edim H7*
sladká a k ránu bolavá,
Emi *F#7*
za nehty výčitky a špína,
H7 *Emi Edim Ebdim*
říkalas': dnešní noc je tvá.
- G* *H7*
R: Co my dva z lásky vlastně máme,
Ami *Edim* *H7*
hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám „kiš-kiš“,
Emi *F#7*
navrch má vždycky těžký kámen
H7 *Emi Edim H7*
a my jsme v koncích čím dál blíž,
Emi *Ami* *Edim H7*
[: a me tu ha nadži vava jaj dari dari daj. :]

2. Zejtra tě potkám za svým stínem,
neznámí známí v tramvaji,
v cukrárně kávu s harlekýnem,
hořká a sladká splývají.

R: Co my dva...

3. Bylas' jak poslední hlt vína,
zbývá jen účet zaplatit a jít,
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit.

R: Co my tři z lásky vlastně máme,
hlubokou šachtou padá zdviž, co čumíš, kiš-kiš,
navrch má vždycky těžký kámen
a my jsme v koncích čím dál blíž,
a me tu ha...

- *. *Emi* *F#*
[: Navrch má vždycky těžký kámen
H7 *Emi Edim(-) H7(-)*
a my jsme v koncích čím dál blíž :]

Edim

Ebdim

Ježíšek

Jaromír Nohavica

1. Dal jsem na plotnu vodu, zapnul plyn,
nasypal černou mletou kávu do hrníčku.
Pustil jsem desku – trojku Queen,
zapálil na stromečku nejhořejší svíčku.
- R: Na stěnách tančily černé stíny,
nechytněš je, nepolapíš, je to marné, když se trápíš.
Z vánočních koled jsou evergreeny
a co ty, Ježíšku, ještě spíš.

2. Celý svět čeká na boží znamení
a On si zatím kdesi lítá v mléčné dráze.
A dole v městě za Domem umění
jde Santa Claus převlečený za Dědu Mráze.

R: Na stěnách skotačí. . .

3. Pokojem voní čerstvé konopí,
z ledničky vytáhnul jsem kapra sněhuláka.
Až se mi celý roztopí,
z balkónu do tmy z plných plic si zahulákám.

R: Na stěnách skotačí. . .

R: Pa pa ra, pa pa ra, paparara. . .

R: Na stěnách skotačí. . .

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
Ami Dmi
- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C E
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na . . .
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě.

Pohár a kalich

Klíč

1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá.
Emi D G D Emi
Pohled'te, nad polem špitálským vrcholek roubení skrývá,
Emi D G D G
za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D Emi
nás čeká vítězství, bohatství, sláva.
D Emi D Emi
- *.
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří.
Palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří.
[: Ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budu získat. :]
Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál.
Ami G Emi C H7 Emi
3. Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva.
Všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.
D Emi D Emi
- *.
4. Modli se, pracuj a poslouchej, kázali po celá léta.
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovným i muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]
5. Do ticha zazněla přísaha, ani krok z tohoto místa.
Se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá.
Nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.
- R: Náhle se pozvedl... +
Ami G Emi C H7 Emi
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeh - o
Emi C D G
prostež od boha pomoci a úfajte v něho.

Proměny

Čechomor

- Ami* *G* *C*
1. Darma sa ty trápíš, můj milý synečku,
E7 *Ami*
nenosím ja tebe nenosím v srděčku.
G C G C Dmi *E7 Ami*
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.
2. Copak sobě myslíš, má milá panenko,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
3. A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
4. A já chovám doma takú sekérečku,
ona mi podetne díbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
6. A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
[: *Ami F C F C G* :] *Ami*
7. A já sa udělám tú velikú vranů
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
8. A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
A ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.
[: *Ami F C F C G* :] *Ami*

Spinkej

Spirituál kvintet, John Denver

1. Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánků,
hled', už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
kořata dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát,
až půlnoc prostře sítě,
na vlásy políbí tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R: Tak spinkej. . .

Šnečí blues

Jaromír Nohavica

1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les, dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.
5. Kdyby použil vůz anebo autobus,
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

Třináctka

Klíč

1. *Emi* válcit mě pan maršál sám, *D*
C v mládí je má síla, *H7* milá,
Emi víš, jak rád tě mám, a až se vrátím, *D*
C třináct růží na *H7* polštář ti dám. *Emi*

R: [: Už mi to i *G* táta říkal: „koukej žít, *D*
Emi v neštěstí i *Hmi* štěstí mít,
C chlap, a neznej *G* klid,
a tarokovou *Ami* třináctku,
H7 tu musíš v kapse mít. “ *Emi* :]

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

R: Už mi to...

3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R: Už mi to...

Usměj se na svět

Jaroslav Samson Lenk

G A7 C G G D G

1. Když se ti přimotá do cesty louže,
tak můžeš jít, nebo zůstat stát.
A když ti život pod prstama klouže,
tak dělej už jen to, co děláš rád.
A neříkej, že ti to moc nejde,
to se jak bumerang zpátky vrací.
Vždyť přece každá deprese přejde,
no to máš stejný jak u počasí.

R: No tak, usměj se na svět a on ti to vrátí,
kdopak by smutnému přál.
Závist, tu odvěkou neštěstí máti,
tu si drž od těla dál.
Tak usměj se na svět a on ti to vrátí,
požáry tvé uhasí.
No a naplno žij, když čas tvůj se krátí
i až budeš bělovlasý.

2. No a ty zástupy servanejch starců,
 co nechťej dál po svejch dvaceti žít.
 ty pozdrav zdvižením obou svých palců,
 co oni ví, jak zle může jim být.
 Těžko je ochránit ty, co jsou hloupý,
 no tak je nech, oni časem zmizí.
 On už je někdo za hubičku koupí
 a řídit bude je televizí.

R: No tak, usměj se na svět. . .

G A7 C G
 A naplno žij, když čas tvůj se krátí
D G
 i až ti slezou vlasy.

Velmi nesmělá

Jablkoň

- Ami G Ami G E*
 1. Potkali se v pondělí, byli velmi nesmělí,
C G E Ami G Ami
 a tak oba dělali, jako by se neznali.
2. V úterý sebral odvahu, odhodlal se k pozdravu,
 a pak v citové panice, prchali oba k mamince.
C E Ami C G C
 R: Semafor popásá chodce, motorky, auta, tramvaje
G Ami C G Ami
 a všechny cesty dneska vedou [: do pekla i do ráje.- :]
3. Ve středu spolu postáli, dívali se do dále,
 a do dále se dívali, i když už spolu nestáli.
4. Ve čtvrtek přišel první zvrát, prohlásil, že má ji rád,
 a ona špitla do ticha, že na ni moc prospáchá.
- R: Semafor popásá. . .
5. V pátek to vzal útokem, jak tak šli krok za krokem,
 přesně v šestnáct dvacet pět, zavadil loktem o loket.
6. V sobotu ji chyt za ruku, hlavou jí kmitlo je to tu,
 a jak hodiny běžely, drželi se, drželi.
- R: Semafor popásá. . .
7. V neděli už věděli, že jsou možná dospělí,
 a tak při sedmém, pokusu dal jí pusu na pusu.
8. A zas přišlo pondělí, přišerně se styděli
 [: a tak oba dělali, jako by se neznali. :]